

היו ימי חייל!

מה נקרא קצת? - מאה שלושים שנה.
מוזר! אדם רגיל חי הרבה פחות! על מאה
ושלושים שנה, יעקב אומר 'קצת'?

מסתבר שיעקב התפונן לאיכות חייו ולא
למספר שנותיו. חייו קשים, חיי גלות, ולכן,
מאה ושלושים שנה נדמו לו כמעט.
יעקב השתוקק לגאולה. מבחינתו, חייו
אינם נחשבים בלעדיה. הוא אינו מוכן
להשלים עם הגלות. עבדה זו אמורה לעורר
אותנו, לרצות להיות כמוהו: לבעט בגלות,
לדרש גאולה, כל זמן שמשיח לא מתגלה -
ימינו 'חסרים' ואנו חסרי מנוחה. לכן, נעשה
כל שביכולתנו לקרב את ביאת משיח על ידי
הוספה בתורה ומעשים טובים, ובעקב למוד
תורת החסידות אשר שלמות הגלוי שלה
תהיה על ידי משיח.

כאשר ה' יראה כמה קשה עלינו הגלות,
ועד כמה חסרה לנו הגאולה, הוא בודאי ימלא
תשוקה זו ויחיש את התגלות הרבי מלך
המשיח שליט"א.

מקץ התשוקה לגאולה

לפרשתנו השבוע, שם מאוד מיחד: 'מקץ'.
אותנו, דור הגאולה, השם הזה מקפיץ! וואו!
הגענו לקץ הימים, אלה הרגעים האחרונים
בגלות, והרגעים הראשונים בגאולה. אלפי
שנים מחכים לקץ ימות המשיח והנה הוא
כאן!

מה נשמע בפרשה?

עד עתה למדנו על חיי יעקב בגלות: עשו
בקש להרג אותו ושלה את בנו אליפז לרדף
אחריו; דודו לבן, רמה אותו בחרן; בארץ
ישראל באפרת, נפטר רחל כאשר ילדה את
בנימין; בשכם, הספור עם דינה, וגם, יוסף
נעלם כאלו חיה רעה אכלה אותו.

בפרשה הבאה, יעקב מתישב במצרים ליד
בנו - המשמש כמשנה למלך, וחייו משתנים
לטובה. פרעה מכבד אותו, יוסף דואג לו
והמשפחה לומדת תורה מתוך מנוחה.

בנקדת התפר בין הגלות 'האישית לגאולה'
הפרטית, כשהוא יורד למצרים ומתקבל
בכבוד מלכים בארמון פרעה, שואל אותו
פרעה: "כמה שנים אתה חי?", ויעקב בלי
להתבלבל עונה: 'קצת מאוד', מעטים ורעים

דבר מלכות לילדים

כְּאֲשֶׁר נִצְּבַת בְּפָנֵינוּ מִטְרָה חֲשׁוּבָה, תַּחֲנוּת בְּדֶרֶךְ אֵינָן מְסַפְּקוֹת.

יַעֲקֹב אָבִינוּ זָכָה לְאֲרִיכוֹת יָמִים – מֵאַה וּשְׁלוֹשִׁים שָׁנָה, אָבֵל הוּא רָצָה גְּאֻלָּה! דְּבַר אַחַר, לֹא עֲנִין אוֹתוֹ.

גְּאֻלָּה – זוֹ הַמִּטְרָה וְאָנוּ אֲמוּרִים לְשִׂאף לְכַךְ בְּכָל מְאוֹדְנוּ, כָּל תַּחֲלִיף אֵינּוּ מְסַפְּקוֹ. רַק מְשִׁיחַ. וּבִינְתַיִם עָלִינוּ לְהַרְגִישׁ חֲסָרִים, לְתַבַּע וּלְבַקֵּשׁ כִּי אֵי אֲפָשֶׁר בְּלַעֲדֶיהָ. הַגְּאֻלָּה – רֵאשׁוּנָה בְּמַעֲלָה!

לֹא נִשְׁקָט וְלֹא נִנּוּחַ, נִשְׁקִיעַ אֶת כָּל כַּחֲנוּ וּמְרַצְנוּ לְזֵרוּז הַגְּאֻלָּה, נִתְנַהֵג טוֹב יוֹתֵר, נִלְחַם בְּיֶצֶר הָרַע, נוֹסִיף בְּמַצּוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְאֵז, מְשִׁיחַ וְדַאי יִגִּיעַ.

פְּרַעַה אֲרַח אֶת יַעֲקֹב בְּאַרְמוֹנוֹ וְשִׂאֵל כַּמָּה שָׁנִים אֶתָּה חַי בְּכֻלָּל?

עָנָה לוֹ יַעֲקֹב, מֵאַה וּשְׁלוֹשִׁים אָבֵל חַי מְעַטִּים וְרַעִים,

פְּקָדוֹ אוֹתִי צְרוּת, הֵייתִי בְּגִלוֹת קָשָׁה מְאֹד, לְגַמְרִי לֹא פְּשׁוּט

לֹלֵא גְּאֻלָּה אֵי אֲפָשֶׁר לְחַיּוֹת, אֵינוֹ עָרָה לְחַיִּים, בְּלִי קֶץ הַפְּלָאוֹת,

נִלְמַד מִיַּעֲקֹב, לְגְּאֻלָּה נִשְׁתַּוְּקָה, נִדְרַשׁ הַתְּגַלוֹת, לֹא נִסְתַּפְּקוֹ.

חֲסָרִים אָנוּ מְאֹד וְכָל רָגַע בְּגִלוֹת, מְחַזֵּק הַצְּפִיָּה, כְּמַהִים לְהַתְּגַלוֹת!

חֲדָשֵׁי הַחֶרֶף, מִתְאַיִמִים מְאֹד לְמַבְצְעֵי לְמוֹד, חָשַׁב מְנַהֵל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה. מְזַג הָאוֹיֵר סוּעַר וְהִילָדִים נִמְצָאִים יוֹתֵר בְּבֵית.

הוּא הִטִּיל אֶת הַמְּשִׁימָה עַל שְׁלוֹשָׁה מְלַמְּדִים, וְלֵאחֶר שְׁבוּעַ נִתְּלוּ בְּמִסְדְּרוֹנוֹת מוֹדְעוֹת צְבָעוֹנוֹת שֶׁבְּשָׂרוֹ עַל הַמַּתְכַּנֵּת הַמִּיחַדֵּת שֶׁל הַמַּבְצָע.

הִילָדִים נִסְחָפוּ בְּמַהִירוֹת לְאוֹרֵת הַמַּבְצָע: שָׁנְנוּ פְּרָקֵי לְמוֹד, בָּצְעוּ מְשִׁמוֹת מִיחַדוֹת, אוֹתָן הַמִּירוֹ בְּפִתְקָאוֹת הַגְּרָלָה.

שֶׁלֵּב הַגְּמֵר הַתְּקִים בְּנוֹכַחוֹת הַהוֹרִים, וְנַעֲרָכָה הַגְּרָלָה הַעֲנֻקִית. בֵּין הַפְּרָסִים הָיוּ חֵת"ת מְהֻדָּר, מְכוּנִית עִם שֵׁלֵט, לוּחַ שֶׁח-מִט מַעֲץ, כְּדוֹרִים, מְטָקוֹת, סְפָרֵי סְפוּרִים וְעוֹד.

תוֹךְ כְּדֵי הַהַגְּרָלָה, צָדָה עֵינּוֹ שֶׁל הַמְּלַמֵּד אֶת אָפִי, "הַמְּשִׁקִּיעַן" הַכִּי גְּדוֹל בְּמַבְצָע, אָפִי נִרְאָה רְצִינִי וְעַקֵּב בְּדִרְיָכוֹת כְּאֲשֶׁר הַמְּנַהֵל הַכְּרִיז אֶת הַמְּסַפְּרִים בְּזָה אַחֶר זֶה, תוֹךְ שֶׁהוּא מְשׁוּהָ עִם כְּרִטִּיסֵי הַהַגְּרָלָה הַרְבִּים שֶׁצָּבַר.

אָפִי זָכָה בְּמִשְׁחַק יָקָר וְ"נַחֲשָׁב", אַךְ נִרְאָה לֹא מְרַצָּה כָּלֵל. הַמְּלַמֵּד נִגַּשׁ אֵלָיו. "מַדּוּעַ אֶתָּה עֲצוּב, אָפִי? – כָּלֵם הָיוּ מְאֹד שְׂמֵחִים לְקַבֵּל מִשְׁחַק זֶה?"

אָפִי הִשִּׁיב בְּעֵינָיִם דוֹמְעוֹת: "הַשְּׂקֵעֵתִי בְּמַבְצָע כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּכָרְטִיס טִיסָה לְרַבִּי. הַזְּכִיּוֹת הָאַחֲרוֹת אֵינָן מְעַנִּינוֹת אוֹתִי. אַדְרָבָה, הֵן מְמַעֲטוֹת אֶת סְכוּיֵי לְזַכּוֹת בְּטִיסָה הַנִּכְסָפֵת!"

תנועת הנוער
צבאות ה' בארה"ק
הסניפים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד